

han skal besvare det Spørgsmaal, om han vil rette for sig uden Dom, og det er noget, man overhovedet ikke kan undgaa, naar man skal have Institutionen, at han saa maa kunne spørges, og spørges uden for Retten, Og det samme vil man have, hvis Hvervet bliver henvist til Retten; thi der skal ogsaa den Politidommer, som skal behandle Sagen retslig, udfærdige et saadant Dekret og sende Stævningsmændene eller andre med det for at spørge vedkommende, om han vil rette for sig, og først, naar han siger nej, kalde ham for Retten; men i hvert Tilfælde kunde det ikke være nogen væsentlig Indvending.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem anførte i Forbindelse hermed, at de offentlige Politikamre holdt Ret for kort Tid om Dagen. Det skal jeg hverken benægte eller bekræfte, jeg kan ikke have nogen afgørende Mening derom, men jeg finder det meget lidet sandsynligt, at Politidommerne, som have overordentlig store Masser af Sager, ikke skulde anvende saa lang Tid, de overhovedet kunne, den enkelte Dag, idet de skulde overkomme det store Antal Sager. Sagen er jo den, at vedkommende Assessor i Anledning af disse Sager har en hel Mængde at bestille uden for selve Retten; thi han maa naturligvis, inden han tager Sagerne for i Retten, have dem forelagt i sit Hjem, maa gennemgaa dem der alle sammen, og have sig tilstillet de Sagerne vedrørende Rapporter, for at han kan være fuldstændig à jour til at tage dem under Behandling og hurtigt fremme dem. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til at antage, at der skulde kunne gøres mere paa dette Punkt.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) udtalte den Formening, at det maatte være muligt, at man kunde faa en simplere Fremgangsmaade end den, der foreslaas. Ja, kan det naas, har jeg ikke noget derimod, men det er dog vistnok ret tvivlsomt. Der kan gøres meget ved, at disse Bødepaalæg skrives paa trykte Blanketter, paa hvilke der er trykt til Udfyldning det fornødne med Hensyn til Opfordringen til den paagældende og den Erklæring, som skal afgives; men videre kan man ventelig ikke komme. Det ærede Medlem mente, at det kunde blive nemmere, naar man kaldte den paagældende op for vedkommende Politifunktionær og der paalagde ham Bøden. Ja, det vil i adskillige Tilfælde ske. Det er netop det, som man forudsætter i § 2 jævnligen sker, men i adskillige Tilfælde vil man bedst ramme den paagældendes Tary og spare ham Tid og Ulejlighed og Ube-

hagelighed ved ikke at kalde ham op i Retten. Naar det for Eksempel er notorisk, at en Cyklist ikke har haft Lygten tændt, saa er han bedre tjent med i Stedet for at komme op og sige ja og vedtage Bøden for vedkommende Politifunktionær, at man sender ham en Tilkendegivelse om, at han kan rette for sig ved at erlægge 2 Kroner eller hvor meget det nu vil blive, og han kan saa udtale sig derom. For øvrigt vil jeg være meget tilfreds med ethvert Bidrag, som kunde tjene til at simplificere Fremgangsmaaden.

Jeg skal endelig gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der fremkom fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen), idet jeg der skal udtale, at jeg med Hensyn til de fremsatte Indvendinger vil være overmaade villig til at arbejde med ham paa Forbedringer i Lovforslaget. Jeg har omtalt en Indvending. Jeg skal da nu gaa over til at berøre de forskellige andre Indvendinger, han gjorde med Hensyn til de enkelte Punkter. — Han gjorde saaledes Indvending mod, at der i § 1 og i Titlen tales om *Bødepaalæg*, og endvidere mod den betydelige Indflydelse som det, at det kaldes Bødepaalæg maatte siges at have for Politidirektørens Stilling, idet han derved kommer til at staa ligesom en Dommer; i saa Fald kunde det siges, at man kom tilbage til tidligere Forhold. Jeg skal dertil bemærke, at jeg skønner ikke rettere, end at det ærede Medlem og jeg i det væsentlige ere enige, og jeg skal ikke holde paa Udtrykket: Bødepaalæg. Vi skulde have et særligt Udtryk, og der forekommer det mig, at det Ord, som man har i Norge: „Forelæg“, er ret betegnende. Men det kunne vi ikke godt bruge, da det ikke er dansk; maaske kunde man bruge Ordet „Forelæggelse“, som vi have i vort gamle Retssprog. Ordet „Paalæg“ har forekommet mig ret passende, thi det bliver jo et eventuelt Paalæg, nemlig under den Betingelse, at den vedkommende siger, han tiltræder det. Saa snart han gør det, er det et Paalæg, som skal opfyldes, og som har sin retslige Virkning. Men jeg skal ikke have noget imod, at man gaar til et andet Udtryk.

Det ærede Medlem gjorde dernæst Indvendinger mod den Bestemmelse, som findes i § 2, 1ste Membreum, mellem de to Tankestreger: „hvilken Frist paa Begæring altid skal tilstaaes, medmindre vedkommende ikke har fast Bopæl og kan ventes at ville unddrage sig Ansvar“. Forholdet er altsaa det, at den sigtede som Hovedregel skal have en Frist af 3 Dage, en